

VU Research Portal

Goed rentmeesterschap

den Butter, F.A.G.

published in
AElementair
2003

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

den Butter, F. A. G. (2003). Goed rentmeesterschap. *AElementair*, 2(3), 24-24.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Goed rentmeesterschap

Iedere politicus beweert wel voor een betere toekomst te willen zorgen. Daarbij is het met name het CDA dat zegt een goede rentmeester te willen zijn. Wat houdt die zorg voor een betere toekomst en dat goede rentmeesterschap in? Het betekent dat in de politieke besluitvorming niet alleen de belangen van de huidige generaties, maar ook die van de toekomstige generaties worden behartigd. De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) heeft daar in 1999 een behartenswaardig rapport over uitgebracht: *'Generatiebewust beleid'*. Daarin is gesteld dat politici er nogal eens moeite mee hebben om de belangen van toekomstige generaties in hun beleid te laten meewegen. Immers, juist beleid dat op de korte termijn gunstig uitwerkt, levert electoraal gewin op. Het probleem is dat toekomstige generaties in de politiek geen stem hebben en dat ook hun voorkeuren onbekend zijn.

De WRR heeft er op gewezen dat het niet goed is de toekomstige generaties met een te grote staatsschuld op te zadelen. De reden is dat de samenleving in Nederland, overigens net als in vele andere landen in Europa, vergrijst. Om met de grotere zorg- en pensioenlasten vanwege die vergrijzing rekening te houden dient de huidige staatsschuld ongeveer binnen één generatie te worden afgelost. Of in ieder geval sterk te worden verminderd. Dit geldt ook wanneer we het niet erg vinden dat we op de lange termijn op een flinke staatsschuld van 60% van het BBP uitkomen en dat dus voor de staatsschuld de maximum waarde volgens de criteria van Maastricht wordt aangehouden. Deze aanbeveling van de WRR heeft in de politiek behoorlijk wat gehoor gevonden en vormt mede de reden dat de wens om de staatsschuld binnen één generatie af te lossen, nu zo'n prominente plaats in het politieke debat heeft.

Nu is het echter zo dat goed rentmeesterschap meer betekent dan alleen het aflossen van de staatsschuld. Ook daar heeft de WRR nadrukkelijk op gewezen, maar dat wordt nog wel eens vergeten. Zo mag de huidige generatie niet aan de toekomstige generatie een vervuild en verarmd milieu achterlaten. Bovendien is het van belang dat voldoende in onderwijs en in nieuwe technologische kennis wordt geïnvesteerd. In beginsel is hier zelfs sprake van een uitruil. Een hogere investering in menselijk kapitaal en in technologiekapitaal, en minder milieubederf, zou kunnen betekenen dat men het met het aflossen van de staatsschuld minder nauw kan nemen. Dat is ongetwijfeld waar maar men moet wel oppassen niet al te soepel met die afruil te willen omgaan. Hogere uitgaven voor onderwijs en meer investeringen in technologische kennis heeft tot gevolg dat het geld dat daaraan wordt besteed toch uiteindelijk bij de huidige generatie terecht komt. Daarbij is ondanks allerlei mooie berekeningen het rendement op die investeringen zeer onzeker. Bovendien is het nog maar de vraag of de toekomstige generaties wel behoefte hebben aan de specifieke vaardigheden en technologische kennis die wij hun nu meegeven. Minder staatsschuld betekent dat toekomstige generaties zelf over dit soort uitgaven kunnen beslissen. Kortom, goed rentmeesterschap vereist een zorgvuldige afweging van wat we aan toekomstige generaties nalaten.

Frank den Butter (Voorzitter KVS en voormalig lid WRR)